

Verslag tweedaagse uitstap naar Luik, Eben-Emael en Alden Biesen.

Donderdagmorgen moesten we vroeg uit de veren want om 6 uur 's ochtends vertrekken we al richting Luik. Door de ochtenddrukte kwamen we pas rond 9u45 aan op de Place Saint Lambert. Jammer genoeg was er geen tijd meer voor een lekkere koffie, want een paar stappen verder liepen we al richting de Place du Marché.

Op de Place du Marché stonden de gidsen klaar om ons mee te nemen door het historisch centrum. We vertrokken bij Het Perroen, een middeleeuws stenen monument waar vroeger wetten werden afgeroepen en recht werd gesproken. Dat rechtspreken gebeurde op drie niveaus. Eerst was er de schandpaal, waar veroordeelden een tijdje te kijk stonden. Pleegden ze opnieuw een misdrijf, dan kregen ze een brandmerk. Bij een derde misstap stond de galg klaar.

Onze tocht ging verder richting de dienst voor toerisme. Daar leerden we dat de Maas Luik in de middeleeuwen in drie delen splitste. Later werd een deel van de rivier gedempt, waardoor de stad nu uit twee delen bestaat: het oude en het nieuwe gedeelte. Ook telde de stad destijds meer dan 30 kerken, waaronder de Sint-Bartholomeuskerk en de Sint-Pauluskathedraal.

Natuurlijk bezochten we ook de beroemde Montagne de Bueren, een trap met maar liefst 374 treden die het historisch centrum met de Citadel verbindt. De trap werd in de 19e eeuw gebouwd zodat soldaten snel van de citadel naar de stad konden afdalen, zonder dat ze door de smalle straatjes van de rosse buurt hoefden te lopen. Tijdens de wandeling viel ook de typisch Luikse bouwstijl op: een karakteristieke combinatie van rode baksteen met contrasterende lagen en omlijstingen van blauwe hardsteen.

Aan het einde van de ochtend liepen we nog de Sint-Pauluskathedraal binnen. Vooraan bewonderden we de oude glasramen die de Tweede Wereldoorlog hebben overleefd, en achteraan de prachtige, moderne gekleurde glasramen. Vervolgens wandelden we over de grote brug over de Maas naar het aquarium van Luik, een neoclassicistisch gebouw dat deel uitmaakt van de universiteit.

Rond de middag bracht de buschauffeur onze broodjes, die we konden opeten tijdens een gezellige boottocht. Terwijl we over het water gleden, vertelde de gids vol passie over zijn geliefde Luik.

Na deze vaart van ongeveer een uur over de Maas was het tijd voor een andere kijk op de stad. We kuierden door de gezellige smalle straatjes van de wijk Outremeuse, waar vroeger de minder gegoede bevolking woonde. In deze volksbuurt woonde de bekende componist Grétry; we liepen zomaar langs zijn geboortehuis. Je ziet er ook nog veel art-nouveauihuizen. Omdat Maria hier vroeger sterk werd vereerd, hangen er veel kapelletjes aan de gevels. Daarnaast spotten we mooie streetart van auteur Georges Simenon, de geestelijke vader van de bekende inspecteur Maigret.

De gids trakteerde ons op een paar lokale legendes, onder andere over de mijnwerker Tchanthès en zijn vrouw Nânesse. Ze staan prachtig afgebeeld voor het bruine café waar hij graag zijn piket (jenever) dronk. Ook de lokale jeugdherberg bevindt zich in Outremeuse, gehuisvest in een prachtig gerenoveerd klooster.

Aan het einde van de middag hadden we flinke dorst gekregen. We genoten van een frisse pint op het terras van café Randaxhe, waar een vriendelijke, goed nederlandssprekende ober ons bediende.

Omstreeks 17 uur vertrokken we naar Hotel Malpertuus in Riemst. Na een heerlijk avondmaal zochten we onze mooie kamers op voor een welverdiende nachtrust.

De tweede dag vertrokken we na het ontbijt naar het Fort van Eben-Emael. Twee gidsen brachten de geschiedenis tot leven tijdens een indrukwekkende tour door het museum, de ondergrondse kazerne, de commandopost en de gevechtsbunker. Als afsluiter zagen we een film waarin we zelf ervoeren wat de soldaten destijds doormaakten. Echt een aanrader!

Hierna keerden we terug naar het hotel voor een lunch om duimen en vingers bij af te likken: varkenswangetjes met frietjes.

Na de maaltijd reden we door naar Alden Biesen voor een bezoek aan de Féerie Florale. Het kasteel was volledig omgetoverd tot een adembenemend bloemenparadijs. Iedereen kon op eigen tempo genieten van de florale kunst, de kleurrijke creaties en de inspirerende workshops. Omstreeks 17 uur zetten we de reis huiswaarts in, met nog een gezellige tussenstop bij "The Butler" in Astene voor een uitgebreid broodbuffet.

Het bestuur